

at vi samarbejder på eksempelvis uddannelsesområdet, men problemet er, at når først EU begynder at blande sig – uanset på hvilken måde – så kører toget, og er der ingen, som indtager en kritisk holdning, kan det meget nemt tage overhånd. Her frygter vi, at de EU-positive partier ikke lever op til de fine ord om national selvbestemmelse, når det kommer til stykket.

Når presset fra EU bliver for stort, så flimrer EU-partiernes holdning, hvad angår dansk suverænitet, og det er vores bekymring i en nøddeskal, også når vi taler om Lissabonstrategien. Og det er ordene.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Det er meget interessant, det her, for det udstiller i virkeligheden meget tydeligt, hvor forskellen på Enhedslisten og Dansk Folkeparti er, når vi snakker EU-kritik og EU-modstand.

I Enhedslisten er vi faktisk tilhængere af internationale aftaler, som kan skabe forbedringer. Vi mener bare ikke, at det skal ske i form af opbygning af en udemokratisk og centralistisk superstat, hvor beslutninger bliver taget i lukkede korridorer, og hvor store selskaber derfor har uforholdsmæssig stor indflydelse.

Vi mener, at man skal tænke meget mere i en mellemstatslig samarbejdsmodel, som tager udgangspunkt i den politiske virkelighed, hvor de politiske offentligheder – fagbevægelser, græs-rødder – eksisterer rundt omkring i de enkelte lande og dermed giver de enkelte mennesker i de enkelte lande muligheder for at påvirke beslutningerne mest muligt.

Men vi synes samtidig, det er nødvendigt med internationale aftaler, og det tror jeg er meget vigtigt at holde fast i. Vi synes samtidig, at de internationale aftaler skal være med til at skubbe samfundet i en rigtig retning, i en mere social retning, og f.eks. kræve forbedringer af sociale ydelser som dagpenge, kontanthjælp og folkepension, men selvfølgelig på mellemstatslig basis.

Så modstanden mod det forslag til vedtagelse, der ligger her, ligger den ikke mere i indholdet end i selve samarbejdsformen?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Taletiden er stadig væk maksimalt 1 minut.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Jeg synes sådan set også, at mellemstatsligt samarbejde klart er at foretrække, det synes jeg. Men jeg synes bare, at dilemmaet, når det er mellemstatsligt samarbejde og vi taler Lissabonstrategien – og det er et dilemma, der er værd at påpege – er, at den åbne koordineringsmetode jo bliver brugt til, at EU går ind og så at sige forsøger at styre landene i en bestemt retning. Det gør den jo.

Så kan man da godt sige, at nogle af de ting, som bliver gennemført, også ved den åbne koordineringsmetode, eksempelvis på uddannelsesområdet, er fornuftige nok. Det kan man godt mene, og det synes jeg sådan set også at mange af tingene er. Jeg synes, det er fint, at man samarbejder om eksempelvis uddannelse på tværs af landegrænserne i EU. Det synes jeg der er god logik i, men pointen er bare, at når det foregår i det regi, som det foregår i, og vi ved, at mange af de partier og regeringer, der sidder ved forhandlingsbordet, grundlæggende er positive over for mere integration i EU-samarbejdet, så kan det blive brugt som en løftestang til noget andet, som vi ikke ønsker i Dansk Folkeparti. Det er et dilemma, som vi også synes Enhedslisten bør være opmærksom på.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Vi er meget opmærksomme på glidebanen, og vi er ikke tilhængere af centralisering i EU-systemet. Det står klart for enhver. Vi ville melde Danmark ud af EU, hvis muligheden opstod. Det kan jeg forstå er et synspunkt, som Dansk Folkeparti har forladt.

Men det ændrer ikke ved, at når der er en kampplads og der er et sted, hvor EU har noget magt, og hvor man kan påvirke nogle beslutninger og prøve at skubbe dem i den rigtige retning, så kæmper vi også der. Der kan vi bare se, at den Lissabonstrategi, der ligger nu, fører til mere privatisering, til mere udlicitering, til modernisering af pensionssystemer, til reformer af arbejdsmarkedslovgivning – alt det her nysprog, som bliver brugt til at dække over, at der i virkeligheden er tale om en EU-koordinering af nedskæringer i velfærdssystemerne i de enkelte lande.